

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820203693
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3820203693.2

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnka 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: N. A., nar. XX.XX.XXXX, občan Srbska, prechodne bytom Prievidza, o zaplatenie 327,34 EUR s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd vyhlasuje, že vo veci nemá právomoc.
- II. Konanie zastavuje.
- III. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza č.k. 18C/22/2020-59 zo dňa 22.10.2020.
- IV. Vracia žalobcovi krátený súdny poplatok vo výške 12,80 EUR, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenskej pošty, a.s., IČO: 36631124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.
- V. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.08.2020 domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 327,34 EUR s príslušenstvom.
2. Predmetom konania je pohľadávka žalobcu proti žalovanému predstavujúca účelne vynaložené náklady na preklad listín, ktoré boli použité pre úspešné uplatnenie práva žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18C/17/2019.
3. Po začatí konania súd lustráciou v registri obyvateľov SR zistil, že žalovaná je občiankou Srbskej republiky, ktorej bolo dňa 07.05.2019 vydané povolenie na pobyt platné do 06.05.20214. Adresu prechodného pobytu má evidovanú Mesto Prievidza.
4. Podľa § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").
5. Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.
6. V prípade, že v konaní vystupuje strana sporu, ktorá má sídlo resp. bydlisko mimo územia Slovenskej republiky, ide o tzv. konanie s cudzím prvkom, kedy na prejednanie právnej veci s takýmto prvkom musí byť ako základná podmienka splnená podmienka právomoci súdu na konanie. Právomoc súdu môže byť založená buď mnohostrannou či dvojstrannou medzinárodnou zmluvou alebo právnymi predpismi Európskych spoločenstiev, ktoré majú prednosť pred zákonom, prípadne právomoc súdu na konanie môže byť založená zákonom v prípade neexistencie uvedených noriem.
7. Súd preto skúmal, či v predmetnej veci je daná právomoc súdu na konanie.
8. Súd zistil, že právomoc súdu na konanie v danom prípade je potrebné založiť na základe zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, nakoľko Srbská republika nie je členským štátom Európskej únie a medzi Slovenskou republikou a Srbskou republikou nie je uzatvorená medzinárodná zmluva upravujúca právomoc súdov.

9. Podľa § 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, účelom tohto zákona je ustanoviť, ktorým právnym poriadkom sa spravujú občianskoprávne obchodné, rodinné, pracovné a iné podobné vzťahy s medzinárodným prvkom, upraviť právne postavenie cudzincov, ako aj ustanoviť postup slovenských justičných orgánov pri úprave týchto vzťahov a rozhodovanie o nich a tým napomáhať medzinárodnej spolupráci

10. Podľa § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.

11. Podľa § 37e zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, účastníci si môžu na riešenie sporov zo svojho zmluvného vzťahu alebo z nároku na náhradu škody založiť právomoc súdu dohodou.

12. Z doterajších zistení súdu vyplýva, že žalovaná je občiankou Srbskej republiky, ktorá má do 06.05.20214 povolenie na pobyt na území Slovenskej republiky. Lustráciou v registri obyvateľov súd zistil, že žalovaná ma prechodný pobyt len Mesto Prievidza. Pri určovaní právomocí súdu je potrebné postupovať podľa § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, podľa ktorého kritériom na určovanie právomoci je bydlisko, prípadne sídlo žalovaného. Žalovaná má síce hlásený prechodný pobyt v Meste Prievidza, avšak bydliskom podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4Cdo 40/2014 sa rozumie miesto, kde sa osobne skutočne zdržiava. Zo spisu má súd za preukázané, že žalovaná sa na území Slovenskej republiky skutočne zdržiavala od 01.01.2015 do 25.07.2019, kedy bola vedená v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec. Odo dňa 25.07.2019 už na území Slovenskej republiky nepracuje a podľa vyjadrenia OOPZ v Prievidzi sa na adrese uvedenej žalobcom nezdržiava a susedia nemajú vedomosť, že by na uvedenej adrese žalovaná niekedy bývala. Z uvedené je zrejmé, že žalovaná v súčasnosti nemá bydlisko na území Slovenskej republiky a preto slovenský súd nemôže založiť právomoc podľa § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, Medzi žalobcom a žalovanou nedošlo ani k dohode o právomoci slovenského súdu, preto slovenský súd nemôže založiť právomoc ani postupom podľa § 37e zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom.

13. Na to, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať, je súd povinný v zmysle § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku prihliadať kedykoľvek počas konania. Medzi základné podmienky konania, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť, patrí podmienka právomoci súdu.

14. Vzhľadom na neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v nedostatku právomoci súdu vo veci konať, súd podľa zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať, zrušil platobný rozkaz č.k. 18C/22/2020-59 zo dňa 22.10.2020 a podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku konanie zastavil.

15. O postúpení veci príslušnému orgánu súd nerozhodol, pretože zastavil konanie pre nedostatok medzinárodnej právomoci, pričom mal za to, že právomoc konať v predmetnej veci majú súdy v Srbskej republike.

16. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá a ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení, žalobca má nárok na vrátenie zaplateného súdneho poplatku 19,50 EUR zo žaloby, kráteného o 6,70 EUR, t.j. vo výške 12,80 EUR. Súd preto krátený súdny poplatok vrátil podľa uvedených zákonných ustanovení žalobcovi. Súdny poplatok vráti žalobcovi spoločnosť Slovenská pošta a.s. ako prevádzkovateľ systému (§ 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb.).

17. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Žalobca podaním žaloby, na ktorej prejednanie súd nemá právomoc, procesne zavinil zastavenie konania a preto by mal súd podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznať náhradu trov konania protistrane, t.j. žalovaným.

20. V konaní však žalovaná doposiaľ úplne nečinná. Vzhľadom k uvedenému žalovanej žiadne trov konania nevznikli. Súd preto s prihliadnutím na rýchlosť a hospodárnosť konania (čl. 17 Civilného sporového poriadku) vzhliadol v nepochybne nulovej výške trov konania žalovanej dôvod hodný osobitného zreteľa pre ktorý žalovanej náhradu trov konania podľa § 257 Civilného sporového poriadku nepriznal a tým predišiel zbytočnému predĺženiu konania o postup podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti druhému a piatemu výroku tohto uznesenia možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Proti prvému, tretiemu a štvrtému výroku tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie.